

பகுதி - 2 : விசுவாசத்தல் வளர...

1. இரக்கத்தின் ஆண்டில் பாடுகளின் தியானம்

பணி. அந்தோணி கிறிஸ்டி சச.

இறை இரக்கத்தின் முகம் இயேசு. இரக்கத்தின் உச்சக்கட்ட வெளிப்பாடு இறையேசுவின் வாழ்வும், சிலுவை சாவுமாகும். இறைத்தந்தை இவ்வலகினிம்து எந்த அளவுக்கு அன்புக்கொண்டாரென்றால் தன் ஒரே பேரான மகனையும் இவ்வலகம் உய்ய வேண்டுமென்று முழுமையாய் கையளித்தார் என்பது நாம் அறிந்த உண்மை. அறிந்திருக்கிறோம், உணர்ந்திருக்கிறோமா? புரிந்துக்கொண்டுள்ளோம், உள்வாங்கியிருக்கிறோமா? சிந்தித்திருக்கிறோம், நம் வாழ்வை அதன் அடிப்படையில் சீரமைத்திருக்கிறோமா?

அன்பிற்கினிய இறைச்சமுகமே, இறை இரக்கத்தின் ஆண்டிலே இறைவனின் இரக்கத்தை குறித்து சிந்திக்க நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். இத்தவக்காலம் அந்த சிந்தனையை இன்னும் பன்மடங்கு ஆழப்படுத்துகிறது. இயேசுவின் பாடுகள் இரக்கத்தின் வெளிப்பாடாகும். இறைவனின் இரக்கத்தை முற்றிலுமாய் பெற்றவர்கள் நாம். அதை அறிந்திருக்கிறோமோ இல்லையோ, இறை இரக்கம் நம்மைச் சூழ்ந்துள்ளது. இந்த சில மணித்துளிகள் இயேசுவோடு பயணிப்போம். அவரது பாடுகளின் ஒவ்வொரு படியும் நம் திருத்தந்தை நமக்கு நினைவுப்படுத்தியுள்ள இறை இரக்கத்தின் செயல்பாடுகளை நமக்கு நினைவூட்டுகிறது. திருத்தந்தை நமக்கு எடுத்துக்கூறும் 14 இரக்கத்தின் செயல்பாடுகள் இந்த 14 நிலைகளிலே நமக்கு அழைப்புகளாய் வெளிவருவதை உணர்ந்து செவிப்போம்.

பாடல்: முதல் நிலை: இயேசு தீர்ப்பிடப்படுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, நீர் கைகள் கட்டப்பட்டு குற்றவாளியாய் இரக்கமற்ற யூதர்களால் பிலாத்துவின் முன் நிற்பதை காண்கின்றோம். அநியாய தீர்ப்புக்கும், பொய்யான வழக்குகளுக்கும், ஏழ்மைக்கும், வறுமைக்கும், அரசியலுக்கும், மற்றெல்லா தீமைகளுக்கும் இரையாகி இன்று சிறைகளிலே வாடும் பலரையும் எண்ணி செபிக்கின்றோம். தெரிந்தே தீமைக்கும் பொய்மைக்கும் உடன்சென்ற நேரங்களுக்காக வருந்துகின்றோம், தீமையையும் பொய்மையையும் எதிர்த்து நிற்காது அவற்றை வெல்ல விட்ட நேரங்களுக்காக வருந்துகின்றோம். (அமைதி)

சிந்தனை: சிறையிலுள்ளாரை சந்திப்பதை ஒரு இரக்கத்தின் செயல்பாடாக இவ்வாண்டு நமக்கு முன்னிறுத்துகிறது. சிறைப்பட்டாரை சென்று சந்திக்க வாய்ப்பு இல்லையென்றாலும் தங்கள் வாழ்வின் சூழல்களிலே, குடும்பங்களிலே, பணியிடங்களிலே, தீமைக்கும் பொய்மைக்கும் கைதிகளாய் வாழும் சகோதர சகோதரிகளை இனம் கண்டு அவர்களுக்கு ஆதரவாய், ஆறுதலாய், வழிகாட்டுபவர்களாய் நாம் மாற அழைக்கப்படுகின்றோம். நாம் தயாரா?

இரண்டாம் நிலை: இயேசு சிலுவையை ஏற்கிறார்.

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, உம் இறைநிலை துறந்து மனிதனாகி, குடும்பத்தை துறந்து நாடோடியாய் நற்செய்தி பரப்பி,

அன்புக்குரியோர், உம்மை நேசித்தோர் என்று நின்றுவிடாமல் எல்லா மக்களுக்கும் இறைவனின் இரக்கத்தை பகிர்ந்தளிக்க உமது வாழ்க்கையை முழுவதுமாய் கையளித்தவரே, நீர் செய்த அனைத்து நன்மைக்கும் நாங்கள் உமக்கு அளிக்கும் பரிசு இந்த சிலுவையே. வீடின்றி, வாசலின்றி, உமக்கென உறவின்றி தவித்த உம்மை நாங்கள் படுத்தும்பாடு இன்றும் தொடர்கிறது. வீடின்றி, வசதியின்றி வாய்ப்பின்றி வாடுவோரை இன்னும் அதிகமாய், முன்னேற்றம், வளர்ச்சி என்ற பேரிலே ஓரங்கட்டும் போக்கை எண்ணி வருந்துகின்றோம். வறுமையிலும் இயலாமையிலும் தங்கள் இடமிழ்ந்து வாடும் மக்களை எண்ணி அவர்களுக்காக செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: அந்நியரை வரவேற்பதும், வீடற்றோருக்கு தஞ்சமளிப்பதும் இரக்கத்தின் செயல்பாடாக நமக்கு முன்னிறுத்தப்படுகிறது. அனாதைகள், உடல் ஊனமுள்ளவர்கள், வயதானவர்கள் என எத்தனை வகையினர் இன்று வீடற்றவர்களாய் தனிமைப்படுத்தப்பட்டு வீதியில் நிற்பதை காண்கின்றோம். முன்னேற்றம் என்ற பெயரிலே சாலைகளும், பாலங்களும் எத்தனை வசதி வாய்ப்பற்ற எளியோரின் இல்லங்களை சூரையாடியுள்ளன. சிதைந்து போன இம்மனங்களுக்கு மேலும் சிலுவைகளாய் மாறாமல் இரக்கம் காட்டி நம்மால் முடிந்த சிறு சிறு நன்மைகள் செய்ய நாம் தாயாரா?

மூன்றாம் நிலை: இயேசு முதல் முறை தரையில் விழுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, உம்மையே வெறுமையாக்கி அடிமையின் தன்மை பூண்டவர் நீர். வலுவின்மையிலே இறைவனது இரக்கத்தை வற்றாத சீவநதியாய் எண்பித்தவர் நீர். அந்த இரக்கத்தின் வலுவின்மையிலே பாவத்தின் பாரம் உம்மை விழச்செய்தது. நன்மையை வீழ்த்த தீமை என்றும் காத்தே நிற்கிறது என்பதை உணர்கின்றோம். நன்மையில் வாழ எண்ணினாலும் குழப்பங்கள் எங்களை சூழ்ந்துகொள்ளும் நேரங்களை எண்ணி உம்மிடம் ஒப்புக்கொடுத்து செபிக்கின்றோம். எத்தனை குழப்பங்கள் சூழ்ந்தாலும் நன்மையில் நிலைகொள்ளும் மனதிடம் பெறும் வரம் தாரும். தங்கள் வாழ்வில் நன்மையில் வாழத்தூடித்தும், குழப்பங்கள் சூழ்ந்து என்னால் முடியுமா? இது தேவை தானா? நான் நல்லவனாய் நல்லவளாய் வாழ்வதில் பொருளேதும் உண்டா? நான் தோற்றுப்போவேனா? என்றெல்லாம் குழம்பித் தவிக்கும் மனங்களை உமது பதம் சரணாக்கி செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: குழப்பத்திலுள்ளோரை ஆற்றுப்படுத்துவது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. மீண்டும் மீண்டும் தோல்வியுற்று முயன்றும் முயன்றும் முன்னேறாது, துயரங்களின்மேல் துயரம் அனுபவித்து குழம்பி இருக்கின்றவர்களை இனம்கண்டு அவர்களுக்கு வாழ்வில் வெளிச்சம் தரும் வகையில் ஆலோசனையும் வழிவகையும் ஏற்படுத்தி தரவேண்டும் என்று இறைவனின் இரக்கம் நம்மை அழைக்கின்றது. ஆலோசனை ஆவியாரிடமிருந்தே வரும், ஞானம் இறைவனின் வார்த்தையிலிருந்தே வரும். இவற்றை பெற்றவர்களாய் குழப்பத்திலுள்ளோரை உற்சாகப்படுத்த நாம் தயாரா?

நான்காம் நிலை: இயேசு தன் தாயைச் சந்திக்கிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, உம் தாயின் சந்திப்பு உம் சிலுவையின் வழியில் உமக்கு புத்துணர்வு அளித்திருக்கும்.

இறைசித்தத்திற்காகவே வாழ்நாள் முழுவதும் தியாகச்செம்மலாய் வாழ்ந்த உம் தாய் உம்மை பாலூட்டி, சீராட்டி, உண்ண உணவளித்து வளர்த்தது மட்டுமன்றி, இறையணர்வும் ஊட்டி வளர்த்தாள். கானாவூரிலே இரசம் தீர்ந்தபோது, இல்லை என்ற வார்த்தையே இருக்கக் கூடாது என்று உம்மை செயல்பட அழைத்தாள். இதோ நீர் ஈடுபட்டிருக்கும் இந்த இறுதிக்கட்ட செயல்பாட்டிலும் தான் உம்மோடு இருப்பதை உமக்கு நினைவூட்ட வந்துவிட்டாள். எவ்வளவு அழகான தாயுள்ளமது. எவ்வளவு பாசமான தாயின் நெஞ்சமது. அந்த பாசவுள்ளத்தை நாங்கள் உணர்ந்திடாத நேரங்களுக்காக வருந்துகிறோம். தாயாம் மரியானை புரிந்துக்கொள்ளாத தருணங்களுக்காக வருந்துகிறோம். அவரை குறித்து அவதூறு கூறும் சகோதர சகோதரிகளை எண்ணி செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: பசித்தோருக்கு உணவளிப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. உணவளிப்பது தாயின் குணம், நமக்கு உணவளிக்கும் தாயான இறைவனின் துணையுணர்ந்து இறையன்னையின் அதே பாசத்தோடு துன்பறும் மக்களைத் தேடிச்சென்று உணவளிக்கும் உள்ளுணர்வு தந்தருளும். வெறும் இயற்கை சிற்றங்களுக்கும் இடர்பாடுகளுக்கும் மட்டும் காத்திராமல் இறைவனின் இரக்கமும் அன்பும் நம்மை உணவளிக்கும் தாயுள்ளம் பேண அழைக்கின்றன. நாம் தயாரா?

ஜந்தாம் நிலை: இயேசுவுக்கு சீமோன் உதவுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, நீர் உம் பொதுவாழ்வைத் தொடங்கிய நாள் முதலே உமது சிலுவைப்பாதையையும் தொடங்கிவிட்டிருந்தீர். மரியான் சூசையின் அரவணைப்பில் இறைவனின் இரக்கத்தை முழுமையாய் உணர்ந்திருந்த நீர் பொது வாழ்வை தொடங்கியபோது உமக்கு கிடைத்ததெல்லாம் ஏமாற்றமும், தோல்வியும், புறக்கணிப்பும புரிந்துக்கொள்ளாமையும் பொல்லாப்பும்தான். ஆயினும் நீர் பொறுத்துக்கொண்டீர். முன்பின் தெரியாத உமக்கு ஏன் உதவ வேண்டும் என்று முரண்டுபிடித்த சிமியோன், கட்டாயத்தின் பேரிலே உமது சிலுவையை தன் தோளேற்றினாலும் உமது முகத்தை பார்த்து புரிந்துக்கொண்டிருப்பார், நீர் பொறுத்துக்கொண்டுள்ள துயரம் எவ்வளவென்று. எமக்கெதிராய் தீமை செய்வோரை பொறுத்துக்கொள்ளும் திட்டம் தாரும். நன்மையால் தீமையை வெல்லவும் ஒருபோதும் தீமையை வெல்லவிடாமல் வாழவும் வரம்தாரும். பல இன்னல்களினாலும் அநீதிகளினாலும் இடர்படும் மக்களை உமது பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: அடுத்தவரின் தவறுகளை பொறுத்துக்கொள்ளுதல் இரக்கத்தின் செயல்பாடாய் முன்னிறுத்தப்படுகிறது. இறைவன் எந்தளவுக்கு நமது தவறுகளை பொறுத்துக்கொண்டுள்ளார் என்பதை நாம் உணர்ந்திருந்தால் அடுத்தவர் நமக்கு எதிராய் செய்யும் தவறுகள் எம்மாத்திரம் என்பது நமக்கு புரியும். அடுத்தவரின் தவறுகளை பெரிதுப்படுத்தாது, என் இரக்கத்திற்கும் அன்பிற்கும் தகுதியுடையவர்களாக இருந்தால் மட்டுமே என் இரக்கத்தையும் அன்பையும் அளிப்பேன் என்ற மனதை மாற்றவும் தவறிழைத்தோருக்கும் இரக்கம் காட்டவும் நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். நாம் தயாரா?

ஆறாம் நிலை: இயேசுவின் முகம் துடைக்கிறார் வெரோணிக்காள்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, நீர் துன்புறுகிறீர் தோற்றம் குலைகிறீர், வியர்வையிலும் இரத்தத்திலும் உழல்கின்றீர் என்று உணர்ந்த நேரத்திலே வெரோணிக்கா தான் பெண் என்ற நிலையையும் தாண்டி, தான் வலுவற்றவள் என்ற சிந்தனையும் தாண்டி, தன்னால் பெரிய காரியம் ஒன்றும் செய்துவிட இயலாது என்ற உண்மையையும் தாண்டி, உம் முகம் துடைக்க முன் வருகிறார். எம்மை சுற்றி இன்று உடல் ரீதியாகவும் மனரீதியாகவும் உடல் நலம் குன்றி வாழ்வோர் எத்தனை எத்தனை பேர். அவர்களுக்கு எங்களால் எதுவும் செய்ய இயலாது. பெரியதோர் மாற்றத்தை எமது உடனிருப்பு தராது என்னும் சிந்தனைகளால் அவர்களை சற்றும் பொருட்படுத்தாமல் இருந்த நேரங்களை நினைத்து வருந்துகின்றோம். வயதானவர்கள் பிறரை சார்ந்திருப்பவர்கள், தங்கள் வலிமையை இழந்தவர்கள் ஆகியோரை நாங்கள் இரக்கத்தோடு சந்திக்கவும் உம் அன்பை பகிர்ந்தளிக்க மறந்ததற்காக மனம் வருந்துகின்றோம். துன்புறும் இவர்களை உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: நோயாளிகளை சந்திப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. நோயுற்றோர், உடல் உள்ள வலியோடு வாழ்வோர், வயதானோர், ஆதரவின்றி தவிப்போர் சிலுவை சுமந்து செல்லும் இயேசுவின் இரத்தம் படிந்த முகத்தை நமக்கு நினைவூட்ட வேண்டும். அவர்களுக்கு பெரும் காரியங்கள் நாம் செய்ய இயலாவிட்டாலும் அவர்களோடு சில மணித்துளிகள், அவர்கள் உள்ளத்திற்கு புத்துணர்வு அளிக்கும் சில வார்த்தைகள், அவர்கள் ஆறுதலடைய நமது உடனிருப்பு இவற்றை தந்திட நம்மை இக்காலம் அழைக்கின்றது. நாம் தயாரா?

ஏழாம் நிலை: இயேசு இரண்டாம் முறை கீழே விழுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, ஒளியாய் நீர் வந்தீர். இருளின் மக்கள் நாங்கள் உம்மை உணரவில்லை. இறைமகனாய் நீர் இறைவனின் அன்பையும் இரக்கத்தையும் எமக்கு எடுத்துரைத்தீர். ஆனால் எங்களது அறிவின்றமையால் நாங்கள் உம்மை அறிந்துக்கொள்ளவில்லை. அறியாமையிலே நாங்கள் செய்யும் தவறுகள் தான் எத்தனை எத்தனை. மீண்டும் மீண்டும் உம்மை இடரச்செய்தோம், புறந்தள்ளினோம், புறக்கணித்தோம். ஆனால் இன்று உம் அன்பையும் இரக்கத்தின் ஆழத்தையும் உமது சிலுவை பயனத்தினாலும் அதன் தியாகத்தினாலும் நாங்கள் உணர்ந்துக்கொண்டோம். எம் அறியாமை என்னும் திரை விலகுகிறது. நீரே எம் அறிவின் கண்களை திறந்து ஞானத்தின் ஒளியை ஏற்றுக்கின்றீர். உம் ஆவியின் வல்லமை எம்மிலே உமது ஞானத்தை ஒளிர்ச்செய்கிறது. ஆயினும் இன்னும் அறியாமையிலே உள்ள மக்களின் வாழ்நிலையை எண்ணி வருந்துகிறோம். அதற்காய் எம்மால் முடிந்தவற்றை செய்யத்தவறிய நேரங்களுக்காக மன்னிப்பு வேண்டுகிறோம். அறியாமை என்னும் இருளில் உழன்று வரும் மக்களுக்காய் உம்மிடம் மன்றாடுகின்றோம்.

சிந்தனை: அறியாமையிலுள்ளோருக்கு அறிவூட்டுவது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. படிப்பறிவின்றி உள்ளோர்க்கு நாம் செய்ய முற்படுவது என்ன? நம்மால் முடிந்தவரை அறியாமையில் இருப்பவருக்கு அறிவூட்ட நாம் செய்துள்ளது என்ன? அறிவு வளர்ச்சிக்கும் உண்மையான கல்விக்கும் நாம் இதுவரை செய்துள்ள பணியென்ன? படிப்பறிவற்ற ஒருவர்

படிப்பறிவு பெற நம்மால் ஏதாவது செய்ய இயலுமா என்று சிந்திக்க நம்மை இந்நிலை அழைக்கின்றது. நாம் தயாரா?

எட்டாம் நிலை: இயேசு யூதப்பெண்களுக்கு ஆறுதல் கூறுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, சிலுவையின் பாரம், ஏமாற்றத்தின் கொடுமை, தனிமையின் தவிப்பு, சாவின் அச்சுறுத்தல் என்று எல்லாம் உம்மை சூழ்ந்து நின்ற நேரம். உமக்காக கண்ணீர் விட முன்வந்த அந்த உள்ளங்களை நீர் சந்தித்தீர். உமது துயரங்களையும் தாண்டி அவர்களது கண்ணீர் உம் உள்ளத்தை சுட்டது என்பதே உமது இரக்கத்தின் ஆழத்தை எமக்கு உணர்த்துகிறது. நான், எனது துயரம், எனது சூழல் என்று எமது நிலையையே நினைத்து அடுத்தவரின் கண்ணீரையும், துயரத்தையும் கண்டுக்கொள்ளாது வாழ்ந்த நேரங்களுக்காக மனம் வருந்துகிறோம். “என் விதியை தொலைக்கவே என்னால் முடியவில்லை” என்று எம்மை நாடி வருவோரின் நிலையை முழுதும் புரிந்துக்கொள்ளாமல் இருந்திருக்கிறோம். அடுத்தவருக்கு நன்மை செய்யா விட்டாலும் மனமறிந்து அவர்கள் துன்பப்பட வேண்டும் என விரும்பியிருக்கிறோம். அதற்கு சில செயல்களிலும் ஈடுபட்டிருக்கிறோம். உம்மைப்போல் துன்பத்திலிருந்தாலும் அடுத்தவருக்கு உதவ முன் வருவோரை தவறாக தீர்ப்பிடீருக்கிறோம் ஏனப்படுத்தியிருக்கிறோம் எம்மை மன்னியும். கண்ணீரோடு தங்கள் வாழ்வை வாழ்ந்துக்கொண்டிருக்கும் அவல மக்களை உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: துயரறுவோர்க்கு ஆறுதல் அளிப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. பசி பட்டினி என பிற கண்டத்தில் வாழ்வோரை கண்டு கண்ணீர் விடுவது பெரிதல்ல, துயரங்களோடு உடன் வாழ்வோரை உற்று நோக்கி உரிய நேரத்தில் அவர்களுக்கு ஆறுதல் அளிப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடாகும். அருகிலிருப்பவரின் அழுகையை காணாது, துயரத்தை உணராது, துன்பத்தை புரிந்துக்கொள்ளாது நாம் ஆற்றும் பெரும் பணிகள் எந்த விதத்திலும் பொருள் தராது. நமது துன்பங்களையும் துயரங்களையும் தாண்டி அடுத்தவரின் கண்ணீர் துடைக்கும் வாழ்வுக்கு இந்நிலை நம்மை அழைக்கின்றது. நாம் தயாரா?

ஒன்பதாம் நிலை: இயேசு மூன்றாம் முறை கீழே விழுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, சிலுவை தனது ஆதிக்கத்தை வலுப்படுத்துகிறது. உமது உடலின் வலுவின்மையை தனக்கு சாதகமாக்கிக் கொள்கிறது. எப்படியும் உம்மை வீழ்த்திவிடுவோம் என்ற ஆதங்கத்தில் திளைக்கிறது. இவ்வலகை எப்படியும் ஆட்கொண்டு விடுவேன் என்று சூளுரைத்து திரியும் பாவத்தையே எங்களுக்கு இது நினைவூட்டுகிறது. இன்று பெறும் தீமை பாவமல்ல, எது பாவம் என்ற சிந்தனையே இல்லாத தன்மையே பெறும் தீமையாக இன்று விளங்குகின்றது. வாழ்க்கை வாழ்வதற்கே அதை எப்படியும் வாழலாம் என்பதே இன்றைய உலகின் போக்காக உள்ளது. எப்படி வாழ்ந்தால் என்ன, என்னை கேட்கப்போவது யார் என்ற மெத்தனப்போக்கு பெருகிவருகிறது. யார் எவ்வழிச் சென்றால் எனக்கென்ன, எனக்கு அதிலே பங்கில்லை என்ற பொறுப்பற்றத்தன்மை

இன்று பரவலாகி வருகிறது. இந்த பாவச்சூழலே உமது நன்மைத் தனத்தையும் இரக்கத்தையும் நாங்கள் உணராவண்ணம் எங்களை அடிமைப்படுத்துகிறது. பாவத்தில் சிக்கி திணறும் மக்களை உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: பாவத்திலுள்ளோரை திருத்துவதும் இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. பாவம் என்றால் வெறுக்கவும், பாவி களை இறைவனின் இரக்கத்திலே அரவணைத்து நல்வழிப்படுத்தவும் நாம் மனப்பக்குவமடைய வேண்டும். இறைவனது இரக்கம் பாவி களுக்கும் திசையிழந்தோருக்குமே முதலில் தரப்படுகின்றது என்பதை உணர்ந்து தீர்ப்பிடுவதை தவிர்த்து, அன்பிலும் இரக்கத்திலும் தவறிச்செல்வோரை தழுவிவணைத்து திருத்த நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். நாம் தயாரா?

பத்தாம் நிலை: இயேசுவின் ஆடைகள் உரியப்படுகின்றன

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, இதுவரை உமக்களித்த துன்பங்கள் போதாதென்று உமது ஆடைகளை உரித்து உம்மை அவமானப்படுத்துகிறார்கள். இரக்கத்தின் இயலாமையா இது? இரக்கத்தை முன்னிறுத்தும் மக்கள் இறுதிவரை துன்பப்பட்டே ஆகவேண்டும் என்று இவ்வுலகம் மிரட்டுவதாய் தோன்றுகிறது. எனினும் நீர் இங்கு ஆடையிழப்பது உமது மாணத்தை இழப்பதற்காக அல்ல. ஆனால் அன்று மனிதக்குலம் இழந்த அழியா வாழ்வை திருப்பித்தரவே என்று உம் முகம் எமக்கு சொல்லிக்கொடுக்கிறது. ஆடையற்றோர், தங்கள் மாண்பிழந்தோர், தமது பெயரையும் மதிப்பையும் இழந்தோர், தமது வாழ்வில் பொருளிழந்தோர் ஆகியோரை இந்த வேளையிலே எண்ணிப்பார்த்து அவர்களுக்காக செபிக்கின்றோம். உம் சாயலும் உருவும் உள்ளவரை நாங்கள் எதையும் இழந்துவிடவில்லை என்ற உண்மையை எங்களுக்கு உணர்த்தும். எம் வாழ்வும், எம் வாழ்வில் நிகழும் ஒவ்வொரு நிகழ்வும் உம்மாலும் உமது திருவுளத்தாலும் ஆளப்படுகிறது என்ற உணர்வை இழந்த மக்களை உம் பதம் சமர்ப்பிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: ஆடையற்றோரை உடுத்துவது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. ஆடையிழந்தோர், மனித மாண்பிழந்தோர், மதிப்பிழந்தோர், சமுதாயத்தில் தங்களது நிலையிழந்தோர், இவர்களது வாழ்வு இருண்ட வாழ்வாகவே அமைந்துவிடாது. அவர்களமீதும் இறை இரக்கத்தின் பார்வை நிலைக்கொண்டுள்ளது என்பதை நம் வார்த்தையாலும் வாழ்வாலும் மெய்ப்பிக்க நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். நாம் தயாரா?

பதினோறாம் நிலை: இயேசு சிலுவையில் அறையப்படுகிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, சிலுவைமரத்திலே ஏற்றப்படுகின்றார். ஏற்கனவே குற்றயிரும் குலையுயிருமாய் இருந்த உம்மை கழுவேற்றுகின்றனர். உமது உடல் நைந்த நிலை, உள்ளம் துவண்டுவிட துடிக்கும் நிலை. தாகமாயிருக்கிறது என்ற உமது வார்த்தைகள் எவ்வளவு உண்மைகளை எமக்கு எடுத்துச் சொல்லுகின்றன. இறை சித்தம் அறிய நீர் தாகமாயிருந்தீர், உலகின் மீட்புக்காக நீர் தாகமாயிருந்தீர், உண்மையின் வெற்றிக்காக நீர் தாகமாயிருந்தீர். நன்மை நிலைப்பெற, தீமை வீழ்த்தப்பெற, நீர்

தாகமாயிருந்தீர். ஆம் இயேசுவே இரக்கத்தின் ஊற்றாகிய நீரே தாகமாயிருந்தீர். இன்னும் தாகமாயிருக்கின்றீர். துன்பங்களிலும் தீமையின் வலைகளிலும் சிக்குண்டு விடுதலைக்காய் ஏங்கும் பலரிலே நீர் இன்றும் தாகமாயிருக்கின்றீர். நன்மையைக் கண்டும் அதை நிலைநாட்ட முடியாது துடிக்கின்றவர்களிலே நீர் இன்றும் தாமகமாயிருக்கின்றீர். தவறுகளை உணர்ந்தும் அதை திருத்த இயலாமல் துடிக்கும் பலரில் நீர் இன்றும் தாகமாயிருக்கின்றீர். தாகத்தோடும், ஏக்கத்தோடும் காத்திருக்கும் உம் எளிய மக்களை உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: தாகமாயுள்ளோருக்கு பருகத்தருவது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. தங்கள் வாழ்விலும், தங்கள் குடும்பத்திலும் வறுமை தீருமா, வழிப்பிறக்குமா, தீர்வுகள் தென்படுமா என்று ஏக்கமாய் உள்ளவர்களை கண்டுணரவும் அவர்களுக்காக நம்மால் முடிந்ததை செய்யவும் நாம் அழைக்கப்படுகிறோம். நீருற்றுகளையும், நீருக்கான உரிமைகளையும், குடிநீரால் ஏற்படும் நோய்களிலிருந்து பாதுகாப்பையும், அனைவருக்கும் உரித்தாக்குவதும் இறையிரக்கத்தின், இறையரசின் செயல்பாடுகள் தான். நாம் தயாரா?

பனிரெண்டாம் நிலை: இயேசு சிலுவையில் உயிர் துறக்கிறார்

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறை இரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, நீர் எனக்காக, என் மீட்புக்காக உயிர்த்துறந்தீர். நல்லவர் ஒருவருக்காக உயிரைக்கொடுப்பதே அரிதானபோது பாவி எனக்காய் நீர் உயிர்த்துறக்கின்றீர். உம் இரக்கத்தின் அளவற்ற தன்மை எவ்வளவு ஆற்றலோடு வெளிப்படுகின்றது. அத்தனை துன்பங்கள், அத்தனை அவமானங்கள், அடி, உதை, வலி, பாரம், அழுத்தம், இரத்தம் என அனைத்தும் சூழ்ந்திருந்தும் நீர் சொன்ன அந்த வார்த்தைகள் “தந்தையே இவர்களை மன்னியும் இவர்கள் செய்வது இன்னதென்று அறியாமல் செய்கிறார்கள்” இவ்வார்த்தைகள் என் உள்ளத்தை தைக்கின்றன. எனக்கெதிராக ஒருசிறு தீமை செய்தாலும் அவர்களுக்கெதிராக முறையிடுபவன் நான். மன்னித்தாலும் மன்னிப்பேன் ஆனால் மறக்க மாட்டேன். அவர்களோடு நான் பேசமாட்டேன். அவர்கள் இருக்கும் பக்கமே போகமாட்டேன் என்றெல்லாம் முடிவெடுக்கும் எனக்கு உமது இந்நிலை பெரும் பாடமாய் இருக்கிறது. எத்தனை முறை அடுத்தவருடைய அழிவை நான் ரசித்திருப்பேன். எத்தனை முறை உம்மிடம் நான் முறையிட்டிருப்பேன், பழிவாங்க துடித்திருப்பேன், உம்மிடமே குறைக்கண்டிருப்பேன் என்னை மன்னியும். மன்னியாத மனத்தோடு உடைந்த உறவுகளோடு பகையுணர்வோடு வாழும் ஒவ்வொரு சகோதரனையும் சகோதரியையும் உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றேன்.

சிந்தனை: பாங்களை மன்னிப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. எனக்கெதிராய் தீமை செய்தாலும் அதை நான் மன்னிப்பதே இரக்கத்தின் வழி. எத்தனை முறை பாவம் செய்தாலும் அதை மன்னிக்க தயாராய் இருப்பதே இரக்கத்தின் வழி. என்னை அழித்துவிட எண்ணுவோரையும் அன்போடு கண்டு மன்னிப்பதே இரக்கத்தின் வழி. நாம் தயாரா?

பதிமூன்றாம் நிலை: இயேசுவின் உடல் மரியின் மடியில் கிடத்தப்படுகிறது

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறைஇரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, குழந்தையாய் உம்மை தாங்கிய மடி இன்று கொலையான உடலாய் உம்மை தாங்குகின்றது. உம் இரக்கத்தின்

சாயல் உம் அன்னையிலும் இருப்பது எமக்கு வியப்பே அல்ல. கதறி அழும் போதும் இரக்கம் குலையாமல் இறைவனின் சித்தம் என்னவாய் இருக்கும் என்று சிந்தித்தாள் அந்த அன்னை. உயிரோடு உம்மை சீராட்டிய அந்த கரங்கள் நீர் இறந்தும் உம்மை வருடுகின்றன. உயிரோடு உம்மை பார்த்து இரசித்த அந்த கண்கள் நீர் இறந்தும் கண்ணீரோடு உம்மை உள்வாங்குகின்றன. உயிரோடிருப்பதும் இறந்து கிடப்பதும் பெறும் மாற்றங்களல்ல. ஆனால் இவ்விரு நிலையிலும் இறைவனின் சித்தத்தை நாடுவதே நம் கிறிஸ்தவ அழைப்பு என்று எமக்கு எடுத்துச்சொல்லுகிறார் அன்னை மரியாள். நான் வாழ்ந்தால் அது கிறிஸ்துவுக்காக, நான் இறந்தால் அது ஆதாயமே என்ற பவுலடிகளாரின் கூற்றே இங்கு எம்பி நிற்கின்றது. வாழ்வுக்கும் சாவுக்குமிடையே போராடிக்கொண்டிருக்கும் மக்களையும், இறப்பினால் ஏற்பட்ட இழப்புகளை தாளாது தவிக்கும் உள்ளங்களையும், வாழ்வதா சாவதா என்று குழம்பி நிற்கும் உம் பிள்ளைகளையும் உம் பதம் சமர்ப்பித்து செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: வாழ்வோருக்காகவும் இறந்தோருக்காகவும் செபிப்பது இரக்கத்தின் செயல்பாடென முன்னிறுத்தப்படுகிறது. வாழ்வோர் இறைவனிலே வாழவும், இறை மதிப்பீடுகளிலே ஊன்றி வளரவும், இறையரசை நிலைநாட்டவும் இறந்தோர் இறைவனிலே சரணடையவும் அவர்களது குற்றம் குறைகள் களையப்பட்டு இரக்கம் பெறவும் செபிக்க நாம் அழைக்கப்பட்டுள்ளோம். செபிக்கும் மக்களாய் நாம் வாழவும் நமக்காக மட்டுமன்றி வாழ்வோர் அனைவருக் காகவும் இறந்தோருக்காகவும் நாம் செபிக்கவும் அழைக்கப்படுகிறோம். நாம் தயாரா?

பதினான்காம் நிலை: இயேசுவின் உடல் அடக்கம் செய்யப்படுகிறது

திவ்விய இயேசுவே...

செபம்: இறைஇரக்கத்தின் முகமே இயேசுவே, கல்லறை உமதுடலை பெற்றுக்கொள்கிறது. அனைத்தும் முடிந்துவிட்டது போன்றதொரு உணர்வு. ஆனால் பொதியப்படும் உமது உடல் மீண்டும் உயிர்த்தெழும்போது உமது இரக்கத்தின் முழு வல்லமை இவ்வுலகிற்கு வெளிப்படும். இறப்பு என்பது முடிவல்ல தோல்வி என்பது இழப்பல்ல, வீழ்தல் என்பது நிலையல்ல என்று நாங்கள் உணராத நேரங்களுக்காக மனம் வருந்துகிறோம். தோல்விகளையும், இழப்புகளையும், ஒரு சில வீழ்ச்சிகளையும், ஏன் மரணத்தையும் கூட மாண்போடு, உயர்ந்த எண்ணங்களோடு, இறையுணர்வோடு, நம்பிக்கையோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் பக்குவம் எம்மில் இல்லாத நிலைக்காக மனம் வருந்துகிறோம். எந்நிலையிலும் உம் இரக்கம் அழிந்துவிடாது, எதுவும் உம் இரக்கத்தை மேற்கொள்ளாது என்னும் உண்மைகளை நாங்கள் புரிந்துக்கொள்ளச் செய்யும். தங்கள் வாழ்வையே பணயம் வைத்து மக்கள் பணியாற்றும் பலதரப்பினரை உம் பதம் சமர்ப்பிக்கின்றோம். படைவீரர்கள், காவல்துறையினர், சமூக ஆர்வலர்கள், நீதிக்கும் நேர்மைக்கும் குரல் கொடுப்பவர்கள் என அனைவரையும் எண்ணிப்பார்த்து அவர்களுக்காக இவ்வேளையில் செபிக்கின்றோம்.

சிந்தனை: இறந்தோரை நல்லடக்கம் செய்வது இரக்கத்தின் செயல்பாடாக முன்னிறுத்தப்படுகிறது. இறப்பின் மேன்மையையும் அதன் உட்பொருளையும் உணர்ந்தவர்களாய் இறந்தோருக்குரிய மதிப்பை தருபவர்களாய், இறப்பை கண்டு அஞ்சாமல் அதன் உண்மை இயல்பை உணர்ந்தவர்களாய் நம்பிக்கையோடு வாழ நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். கல்லறைகளுக்காக சச்சரவு, உயிரை மதிக்காத நிலை, கொலை, கொள்ளை, தற்கொலை, கருச்சிதைவு, சிசுக்கொலை அகியவற்றை எதிர்த்து வாழ நாம் அழைக்கப்படுகின்றோம். நாம் தயாரா?

2. வாழ்வின் பாதை இதுவே

திருமதி. ஆரோக்கியமேரி

முன்னுரை

அன்றாட வாழ்வில் அவலங்களோடும், புலரும் புதுப்புது நம்பிக்கைகளோடும் வழக்கம்போல் இயேசுவின் சிலுவையினை தூசி தட்டி துடைத்து சுமந்துச் செல்ல இருக்கும் இவ்வேளையில் சிலுவையில் தெரியும் ஒளி என்ன? வழி என்ன? வாழ்வு என்ன? என சிந்திக்க அழைக்கப்படுகிறோம். அன்பு கொண்டதால் ஓர் ஆலமரம் சாய்க்கப்பட்டது என்போமா, புரட்சியை விதைத்து விடியல் தேடும் மனிதர்களை உருவாக்கியதால், ஒரு சூரியன் மேகங்களால் சிறைபிடிக்கப்பட்டது என்போமா? மானுட வாழ்வின் மனித நேயத்தை முளைவிடச் செய்ததால், ஒரு முழுமனித தெய்வம் முட்டி சாய்க்கப்பட்டது என்போமா? எப்படிச் சொன்னாலும் சிலுவை காட்டும் உண்மையை, அன்புக்கு சரியான அங்கீகாரம் கிடைக்காமையை, நம்பிக்கை துரோகத்தை, நயவஞ்சகத்தை, நீதிக்கு கிடைத்த அநீதியை எவராலும் மறுக்க முடியாது. உரிமைக்காக போராடுபவர்களின் குரல்வளையை நெரித்துப் போட்டாலும், போராட்டத்தை சமாதியாக்க முடியாது என்பதை சிலுவையின் நிழலில் தெரிந்து கொள்ள முடிகிறது. வாழ்வின் வழியில் மீண்டும் மீண்டும் முட்டகளும், கற்களும், நச்ச்பூச்சிகளும், விஷமுடைய மானிடப் பதர்களும் நிறைந்திருக்கும் என்பது எதார்த்தமான நிதர்சமான உண்மை. இதில் நாமும் ஓர் அங்கத்தினர்கள்தான். உண்மை கசப்பானதுதான் ஆனால் உண்மையின் வழியேதான் வாழ்வு. வாழ்வின் வழியில் தொடர்ந்து பயணிக்க நம் மனதை தயார்படுத்துவோம். ஏனென்றால் வாழ்வின் வழி இதுவே.

முதல் நிலை: திசை மாறிய தீர்ப்பு

திவ்ய இயேசுவே உம்மை ஆராதித்து வணங்கி உமக்கு நன்றியறிந்த தோத்திரம் செலுத்துகிறோம்.

சிந்திக்க: திசை மாறிய தீர்ப்புகளை திருத்தி எழுதியதற்காய் சாவின் உச்சத்திற்கு தள்ளிவிடப்படுகிறார். உண்மையை உரக்கச் சொன்னதால் குரல்வளை நெரிக்கப்படுகிறார். அநீதியை அதட்டிக் கேட்டதற்காய் அகால மரணமடைய தீர்ப்பிடப்படுகிறார். தனக்கெதிராய் தீர்ப்பு இப்படியிருக்குமென்று தெரிந்தும் தீர்க்கமான முடிவோடுதான் இயேசு வாய் பேசாது, வழக்காடாது இருந்தார். உண்மை பிழைத்துக்கொள்ளும், தான் ஊமையாக இருப்பதால் ஒன்றும் பிரச்சனையில்லை என நினைக்கிறார். முதல் முறையாக இயேசு தனக்கு அநீதி இழைக்கப்படுவதை அனுமதிக்கிறார். அடுத்தவருக்காக ஆர்த்தெழுந்தவர், தனக்காக மெளன யுத்தம் நடத்துகிறார். குறையொன்றும் செய்யாத கோமகளை குற்றவாளியாக்குகிறார்கள். அதிகாரமும், ஆட்சியமைப்பும், நீதிக்கும் நியாயத்துக்கும் வாய்ப்பூட்டு போடுவதில் மும்முரமாக இருக்கின்றன. பணத்தின் முன் நீதியும் பட்டினி கிடக்கிறது. அதிகாரத்தை தக்க வைப்பதற்காக அன்றொரு முறை நீதி சாகடிக்கப்பட்டது அதே காரணத்திற்காக இன்றும் நீதி ஓராயிரம் முறை சாகிறது.

செபம்: கருணை இறைவா, கடந்தவையெல்லாம் நல்லவை அல்ல, நடப்பவையாவது நல்லவையாக இருக்கட்டும் என ஏங்குகிறோம். ஆனால் அப்படிப்பட்ட நாங்களே பல நேரங்களில் நியாயமான தீர்ப்பு வழங்காமல் நீதிக்கு சவக்குழி தோண்டியிருக்கிறோம். எம் குறை நீக்க உம் வழி நடத்தும். மற்றவர்களுக்கு நாங்கள் தீர்ப்பிடாமலிருந்து உம் தீர்ப்பு வழி நடக்கும் வரம்

தாரும். ஆமென்.

எங்கள்மேல் இரக்கமாயிரும் சுவாமி எங்கள்மேல் இரக்கமாயிரும்

மரித்த விசுவாசிகளின் ஆன்மாக்கள் இறைவனுடைய இரக்கத்தினால் நித்திய சமாதானத்தில் இளைப்பாற்றி அடைவார்களாக. ஆமென்.

2. இரண்டாம் நிலை: சமையொன்று சுகமானது

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: இயேசுவின் தோளில் நீங்காத இடம் பிடிக்கிறது பாரச்சிலுவை. ஆம், இயேசுவின் வாழ்வில் நினைவு கூறத்தக்க விதத்தில் அமைவது அவரது இறுதிப் பயணம். இதற்காகவே பிறந்தார். இதற்காகவே வாழ்ந்தார். இதற்காகவே இறக்கப்போகிறார். இறப்பதற்காகவே பிறந்த மாமனிதன் இயேசு. துயரங்களே துயர்க்க இருக்கும் மனமகிழ்வின் திறவுகோல் என்பதனை நம்மால் ஏற்றுக்கொள்ள முடிவதில்லை. ஆனால் இயேசு சிலுவையை சுகமாக ஏற்றுக்கொள்கிறார். எதிரியை வரவேற்கும் உயரிய சான்றோனைப் போன்று தனது போராட்டத்திற்கான ஆயுதத்தை இயேசு ஏந்திக் கொள்கிறார். சமையை சுகமென்று சொன்ன அதே ஆண்டவர் இன்று சிலுவை சமக்கிறார். துயரங்களின் வழி வாழ்வு என உறுதி செய்கிறார். இதன்மூலம் இயேசு மனந்தளர்ந்து விடவில்லை. அவலங்களைத் தாண்டி அதனை வெல்ல வேண்டும் என்கிறார்.

செபம்: கள்ளமில்லா மனம் கொடு இறைவா, துன்பம் அறியும் அறிவு கொடு, கனிந்த அன்பு செய்யும் குணத்தைக் கொடு. தாராள திறந்த மனதைக்கொடு. கனிவான சமைகள் தருவாயா இறைவா.

மூன்றாம் நிலை: முதல் முத்தம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: இரவுக்கு பகல் கொடுக்கும் முத்தம் விடியல். மேகம் பூமிக்கு கொடுக்கும் முதல் முத்தம் மழைத்துளி. விதை விழுந்தாலும் முளைத்தே எழுகிறது. இலைகள் உதிர்ந்தாலும் மடிந்து உணவாய் மாறுகிறது, மாற்றிக்கொள்கிறது. சாம்பல் மேடுகளில்தான் வாழ்வின் வாய்ப்பாடு மறைந்துள்ளது. சமை அழுத்த முதல் முறையாய் இயேசு மண்ணை முத்தமிடுகிறார். இன்று இந்த நிலம்தான் எத்தனை அழிவுக்குள்ளாகிறது என யோசிக்கிறார் போலும். சமைகளை தாங்கும்போது தடங்கல்கள் வரும். தவறி விழலாம். இலக்கு இருந்தால் முயற்சிக்கு விலக்கு இல்லை. இயேசுவுக்கு இலக்கு இருந்தது. எனவேதான் தளராது முன்னேற தடுமாறி விழுந்தாலும் எழுந்து நடக்கிறார். ஆனால் நமது அன்றாட வாழ்வில் முதல் கோணலே முற்றும் கோணலாகிறது.

செபம்: இலையுதிர் காலத்தில் வந்த வசந்த காலமே இறைவா, சம்பிரதாயங்களையும் பழக்க வழக்கங்களையும் சொல்லி புதிய முயற்சிகளும், சமூக மாற்றங்களும் மழுங்கிட இடம் தராமல் எண்ணங்களிலும் சிந்தனையிலும் பழமையில் ஊறி கிடக்கிறோம். எம்மில் புதுமையை புகுத்த வரம் தாரும். ஆமென்.

நான்காம் நிலை: பாசத்தின் பரிமாற்றம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: இயேசு தனது வாழ்வின் பயணத்தில் தன்னை பத்து மாதம் சமந்த தாயை சந்திக்கிறார். தாயின் கண்ணீரில் தனயனின் இலட்சியம் கரையவில்லை.

மாறாக வலுப்பெறுகிறது. ஒரு வீரத் தாயால் மட்டுமே தன்னுடைய மகன் இப்படிப் பாடுகளில் பயணப்படும்போது பிரியாவிடை கொடுக்க முடியும். தன் உதிரமும், உடலும் இவ்வுலகின் மீட்புக்கு உணவாகிறது என்னும் பெருமீத உணர்வில் மகனின் உள்ளம் மகிழ்வவைத் தாய் உணர்கிறாள். தொடர்ந்து செல்ல ஊக்கமளித்து அந்த விவேகமான வீரத்தாய் உடனிருக்கிறாள். அன்னையின் வளர்ப்புதான் அவனிக்கு விளக்காகவோ அல்லது இருளாகவோ மாறுகிறது. குழந்தைகளெல்லாம் அம்மை, அப்பனை தோலுரித்துக் காட்டும் உண்மை சாட்சிகள். அன்னையரே வாழ்வின் சிற்பிகள்.

செபம்: உதவி செய்யாவிட்டாலும் இலட்சியங்களை உதறித் தள்ளாத தாயாக, தந்தையாக, சகோதரர்களாக, சகோதரிகளாக மாற எங்கள் அனைவருக்கும் நல்ல உள்ளத்தைத் தாரும் இறைவா. அதிர்வுகளைத் தாங்கும் கடலாக அனைத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு வாழும் தைரியத்தையும், மனவறுதியையும் தந்தருளும் ஆமென்.

ஐந்தாம் நிலை: உதவிக்கரம் உருவாகிறது

தீவ்ய இயேசுவே...

சிறீதிக்க: பார்ச்சிலுவை கைமாறுகிறது உதவிக்கரம் உருவாகிறது. வன்முறை உலகிலும் சில நன்முறைச் செயல்களை செயல்படுத்தும் சான்றோர்கள் இருக்கிறார்கள் என்னும் நம்பிக்கை ஒளி வீசுகிறது. நம் மீட்புக்காக நாமே நம் சிலுவையை சுமக்க வேண்டும். அப்படி சுமக்கையில் அடுத்தவரின் மீட்புக்கும் உதவுகிறோம் என்னும் உயரிய நெறியை வெளிப்படுத்துகிறது சீமோனின் சீரிய செயல். இயேசு நமது மீட்புக்காக சிலுவை சுமந்தாலும் அவரோடு நாமும் ஒத்துழைக்க வேண்டும். ஒரு கை தட்டுவதால் ஓசையில்லை. இருகரங்களாலும் இன்னிசை வரும் இணைவினிலே. அப்போதுதான் வளர்ச்சி, மலர்ச்சி, மறுமலர்ச்சி என எல்லாமே சாத்தியப்படும். கூட்டுச் செயல்பாடே இன்றையத் தேவை. ஆகவே நாமும் கூடி வாழவும், ஒற்றுமையோடும் சமாதானத்தோடும் வாழும்போது அங்கு உதவிக்கரங்கள் அதிகரித்து விட்டன என அறிந்து கொள்ளலாம்.

செபம்: அன்புக்காக அனைத்தையும் இழந்தவரே, சொந்த பந்தங்களுக்காக அல்ல. மாறாக, முன்பின் தெரியாத யாரோ ஒருவருக்காக நாங்கள் சிலுவை சுமக்க அவருடைய துன்பங்களில் பங்கெடுக்க, பகிர்ந்து கொள்ள வரமருளும் இறைவா.

ஆறாம் நிலை: பாலைவனத்தில் ஒரு பனித்துளி

தீவ்ய இயேசுவே...

சிறீதிக்க: வறண்ட பூமிக்கு வான்மழை, வாடிய பயிருக்கு தண்ணீர் துளி' பசித்த வயிறுக்கு ஒரு பிடி சோறு. வெந்துபோன மனதுக்கு ஆறுதலாக ஒரு வார்த்தை. தனித்து விடப்பட்டவருக்கு தாங்கிக் கொள்ள நீளும் கை. அமாவாசை இருட்டுக்கு மினிமினி... இவையெல்லாம் அதிசயங்கள் அற்புதங்கள். தவத்திற்கு கிடைத்த வரங்கள். வாடிய இயேசுவின் முகம் மலர்ச்சிக்குள் நுழைகிறது வெரோணிக்காவினால். வெரோணிக்காவுக்கு வெகுமதி. ஆம் துணியில் இயேசுவின் முகம் பதிகிறது. அன்புச் செயலுக்கு பரிசு. அவள் ஒரு புரட்சிப்பெண். தடைகளைத் தாண்டி அன்பைக் கொடுத்த புதுமைப்பெண். அடக்குமுறைகளை கட்டவிழ்த்துவிட்ட சமூகத்தில் வெரோணிக்காவின் செயல், அமுங்கிக் கிடக்கும் மனித நேயத்தை முதுகு நிமிரச் செய்தது. மடிந்துபோன மானுட மதிப்பீடுகளை உயிர்பெறச் செய்தது.

செபம்: இறைவா, கண்ணீரைக் கண்டால் கசிந்து உருகும் மனம் தாரும். வாழ்விழந்த மனிதருக்கு வாழ்வின் நம்பிக்கை கீற்றாகும் வரம் தா. முழு மனிதனாக வாழும் உள்ளமும் உயிரும் தந்து ஆசீர்வதித்தருளும். ஆமென்.

ஏழாம் நிலை: இன்னுமொருமுறை இடறல்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: மனித உணர்வுகளுக்கு உரிய இடம் கொடுப்பது அவசியம். இரக்கமோ, பரிவோ, பாசமோ, மகிழ்ச்சியோ, துன்பமோ, சோதனையோ சோர்வோ இனை அத்தனைக்கும் உரிய மதிப்புத் தரப்பட வேண்டும். இறைமகனான இயேசுவும் மனிதனாக இருந்த காரணத்தால் மனிதர்படும் அத்தனை வேதனைகளையும் அனுபவித்தார். அதனால் சோர்வில் பாரச்சிலுவையோடு இரண்டாம் முறையாய் விழுகிறார். பாரத்தின் சமை தாங்க முடியாமல் தள்ளாடி தடுமாறி விழுகிறார். இன்றைய சமுதாயம் எதார்த்த நிகழ்வுகளை ஏற்றுக்கொள்ளாது போலி முகமூடிகளோடு சமரசம் செய்து கொள்வீர இயேசு என்றும் ஏற்றுக்கொள்ளமாட்டார். தவறுகளை தவிர்ப்பதற்கு எத்தனை முறை விழுந்தாலும் பரவாயில்லை. ஆனால் தவறு மட்டும் நிகழக்கூடாது.

செபம்: மனிதருள் தெய்வமே, எம் அயலாரின் உணர்வுகளை மதித்து அவர்களை அன்பு செய்யும் வரம் தாரும். பொய்மைகளை இனம் கண்டு மெய்மைகளுக்கு உயிர் கொடுக்க போதுமான மனவலிமையும், சக்தியையும் தந்து ஆசீர்வதித்தருளும்.

எட்டாம் நிலை: எருசலேம் மகளிரின் ஏக்கம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: கண்ணீர் துளிகள் பல நேரங்களில் காலை வாரி விடுபவைகளாக இருக்கின்றன. ஆனால் எருசலேம் மகளிரின் கண்ணீர்த்துளிகள் இயேசுவின் மீதுள்ள அன்பை வெளிப்படுத்துகின்றன. தங்களது கையாலாகாத்தனத்தை நினைத்து வருந்துகிறார்கள். மற்றவர்களுக்காக இரங்கும் மனது, அநீதி புரியும் மக்களை நினைத்து மனம் குமுறுவது தெரிகிறது. இறைமகன் இயேசுவோ அவர்களது பரிவை ஏற்றுக்கொள்கிறார். அந்தப் பரிவை தங்களைச் சார்ந்திருக்கும் மனிதருக்குக் காட்டச் சொல்கிறார். அநீதி என்று தெரிந்தும் அந்த கொடுமைக்கு துணைபோகும் தங்களது குடும்பத்தாரை நினைத்து அழச் சொல்கிறார். தங்களுக்கும் இப்படி கொடுமை நிகழலாம் என நினைக்க அழைக்கிறார்.

செபம்: எங்களின் பகைவர்களை மன்னிக்கும் மனதைத் தந்து அவர்களை முழுமையாக ஏற்றுக்கொள்ளக்கூடிய மனபக்குவத்தைத் தாரும் இறைவா, எவ்வயிர்களுக்கும் தீங்கிழைக்காது கருணையோடு நோக்கும் குணம் அளித்து நல்வழிநடத்தும் இறைவா.

ஒன்பதாம் நிலை: முழுமையாக்க மூன்றாம் முறையும் விழுகிறார்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: பட்ட காலிலே படும், சுட்ட இடத்திலே சுடும் என்பார்கள். இயேசுவின் நிலையும் இப்படித்தான். கொல்கொத்தா எருசலேமிலிருந்து ஒதுக்குப்புறமாக நகரைவிட்டு வெளியில் இருப்பதால் நீண்ட தூரம் பயணம் செல்ல வேண்டும். அதுவும் அதிக பாரமான சிலுவையை சுமந்து சென்றால் சொல்ல வேண்டியதில்லை. பலம் குறைந்தவராய் பாரச்சிலுவை பலமாக அழுத்த இயேசு

மூன்றாம் முறையாய் கீழே விழுகிறார். முகத்தில் வழியும் இரத்தத் துளிகளோடு, எலும்புகள் எல்லாம் வலு குறைய, முகம் மண்ணில் தேய சிராய்ப்புகளோடு இயேசு கீழே விழுந்து கிடக்கிறார். கண்ணீர்த்துளி எட்டிப் பார்க்கிறது. படைவீரர்களின் வசை பாடலினூடே இயேசு எழுந்து தன் பயணத்தைத் தொடர்கிறார்.

செபம்: மனச்சோர்வுகள் எங்களை தாக்கும்போது மனநிறைவோடு ஏற்றுக்கொள்ளும் மனம் தா இறைவா, மீண்டும் சாதிக்கும் உரம் தா இறைவா, உன்னோடிருக்கும் உறவை நாங்கள் மறந்துவிடாமலிருக்க நல்ல எண்ணத்தையும், சிந்தனையையும் தந்தருளும் இறைவா.

பத்தாம் நிலை: ஆடைகள் அவிழ்க்கப்படுகிறது

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: இயேசு இலக்கை அடைந்துவிட்டார். அவருக்கான பலிடீம் தயாராகி விட்டது. பலிபொருள், பலியிடுபவர் எல்லாம் அவரே. சிலுவையிலே மரிக்கவிருக்கும் இயேசுவின் உடைகள் உரியப்படுகின்றன. உடலில் உறைந்திருந்த இரத்த வடுக்கள் உடைந்து மீண்டும் இரத்தம் பெருக்கெடுக்கிறது. தாங்க முடியாத வேதனை. ஆனால் மௌனமே சாதனை. மனிதனின் மானத்துக்கு அடையாளம் ஆடை. மனிதர் மரித்ததுக்கு அடையாளம் ஆடையில்லாமை. பிறந்தபோது வந்த மாதிரி இறந்த போதும் இருக்கிறார் இயேசு. அவருக்காக குரல் கொடுப்பார் இல்லை. அவருக்காக அதிகாரிகளிடம் பரிந்து பேசுவார் இல்லை. “மெசியா இறைமகன்” என்று வாய் இனிக்க பேசிய கூட்டம் இன்றோ வாய் திறக்கவில்லை.

செபம்: உரிமை மீறலுக்கு எதிராய் உரக்க குரல் கொடுக்கும் நன்மை பெருகட்டும் இறைவா. எல்லோரும் எல்லாம் பெறட்டும் இறைவா. எளியோரை வலியோர் மதிக்கும் மனம் தா இறைவா.

பதினொன்றாம் நிலை: சிலுவையில் சிரச்சேதம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: மனிதம் பேசிய புனிதம் மடிந்துவிட சிலுவை ஏறுகிறது. இயேசுவை சிலுவையில் அறைகிறார்கள். ஆணி கொண்டு அங்கங்களை பிளக்கிறார்கள். சாட்டையாள் கிழித்தது போதாதென்று எஞ்சிய பாகங்களை சிலுவையில் ஆணியால் கிழிக்கிறார்கள். இயேசு வெறித்து பார்த்தபடி இருக்கிறார். நடப்பது கனவுமில்லை. கற்பனையுமில்லை கண்முன்னே ஓர் அக்கிரமம் அரங்கேறுகிறது. வலியின் கொடுமையால் விம்மி அழும் இயேசுவினது உள்ளத்தின் குரல் எல்லோராலும் உணரப்படுகிறது. என்ன செய்வது? கட்டளைகளும் சம்பிரதாயங்களும் பல நேரங்களில் உயிரை எடுப்பதில் தான் நிறைவேற்றப்படுகின்றன. இயேசு ஈவிரக்கமற்ற முறையில் கொலை செய்யப்படுகிறார். தன்னை பலியாக ஒப்புக் கொடுக்கும் அதே இயேசு அதிகார வர்க்கங்களின் பார்வையில் சிலுவை ஒரு கொலைக் கருவி, ஆனால் நமக்கு அது வெற்றியின் கருவி.

செபம்: இறைவா, அன்புக்கு ஆதரவு வேண்டும். அன்பே அனைத்துமாக வேண்டும். சட்டங்களை தாண்டும் மனம் தா. மனிதனாய் வாழும் நிலை தா மற்றவரையும் மனிதனாகப் பார்க்கும் மனம் தா இறைவா.

பனிரெண்டாம் நிலை: எல்லாம் நிறைவேறியது

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: இறப்புதான் ஒரு மனிதனின் பிறப்பை இவ்வுலகிற்கு அறிமுகப்படுத்துகிறது. இறப்புதான் ஒரு மனிதன் வாழ்ந்ததற்கான அடையாளம். முகம் தெரியாத மனிதனுக்காக இயேசு தன்னையே முழுமையாக ஒப்படைத்தார். கள்வராய் வாழ்ந்த மனிதருக்காக கள்வர்கள் நடுவிலே ஒரு கறை படியாத மனிதனாக தொங்குகிறார். இந்த சமூகம் சின்னச் சின்னதாய் செய்த துரோகங்களுக்காக ஒரே முறையாய் உயிர் துறக்கிறார். ஆம் வாழ்வின் ஒளி இங்கிருந்துதான் புறப்படுகிறது. மரணமே உயிர்ப்பு. உயிர்ப்பே வாழ்வு. இயேசு இறக்கிறார் தன்னை தரணிக்கு கையளித்த இறைவனுக்கு தன்னையே கையளிக்கிறார் இயேசு. படைவீரர்கள் ஏளனம் செய்ய, அதிகார வர்க்கங்கள் கொக்கரிக்க இயேசு மௌனமே பதிலாக ஆர்ப்பாட்டமின்றி, “எல்லாம் நிறைவேறிற்று” என தனது இலட்சியம் நிறைவேறியதை சுட்டிக் காட்டி விடைபெறுகிறார்.

செபம்: உறவுக்காக உயிரைக் கொடுத்தவரே உன் வழி வாழும் வரம் தா. கல் நெஞ்சத்தையும் கரைய வைக்கும் கனிவான செயல்கள் செய்ய நல்ல மனதைத் தா இறைவா.

பதிமூன்றாம் நிலை: தாயின் மடியில் சேயின் சடலம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: உண்மை எல்லா நேரங்களிலும் ஏற்றுக் கொள்ள கடினமானதாக இருக்கிறது. தாய்க்கும் மகன்தான் எல்லா காரியங்களையும் உடனிருந்து நிறைவேற்ற வேண்டும். தாய்க்கு இவ்வுலகில் இருக்கும் ஒரே சொந்தம் மகன்தான். கணவனை இழந்த சோகத்தை மாற்றுவது பச்சைக் குழந்தையின் பாசச் சிரிப்பும், இளமைத் துள்ளலுடன் கூடிய விளையாட்டும்தான். தன்னை தாங்க வேண்டிய மகனை தான் தாங்க நேர்ந்த அவலத்தை என்னவென்று சொல்வது? அன்னை மரியின் ஆதங்கம் இதுதான். அவருக்கிருந்த ஒரே சொந்தத்தையும் கொல்லும் சதியை யார் செய்தது, அவரது கண்ணீரில் நம் பாவங்களை கழுவ நேர்ந்த அவலத்தை என்னவென்று சொல்வது, ஒரு பாவத்தை மறைக்க இன்னொரு பாவமா? தாலாட்டின கைகள் ஒப்பாரிக்காக தயாராகின்றன.

செபம்: இறைவா, சுய இலாபங்களைத் தேடாது வாழ வேண்டும். தன்னையே இழக்க தயாராக வேண்டும். பொறுமையாக இருக்கும் வரம் தா. சிறுமை கண்டு பொங்கியெழும் மனம் தா. கடமை தவறாமல் போராடும் குணம் தா இறைவா.

பதிநான்காம் நிலை: அடக்கம் தொடக்கம்

திவ்ய இயேசுவே...

சிந்திக்க: வாழ ஒரு வீடு கிடைக்கவில்லை. வறுமை துணையானது பிழைக்க ஒரு தொழிலில்லை. படுக்க பஞ்சு மெத்தையில்லை. படிக்க புத்தகமில்லை. குடிக்க சுத்தமான தண்ணீர் இல்லை. உடுத்த சரியான உடை இல்லை. இறப்புக்கூட இயேசுவுக்கு இனிமையானதாக இல்லை. இயேசுவின் பிறப்பு முதல் இறப்பு வரை இனிமையான நிகழ்வுகள் எதுவுமில்லை. ஒட்டுத் துணிகூட சேர்த்து வைக்காத ஒட்டாண்டியாய் தான் இயேசு இருந்தார். இந்த சமூகம் ஏற்றத் தாழ்வுகளை கடந்த சமூகமாக இருக்க வேண்டும் என்பதில் தன்னையே கரைத்துக்

கொண்டு கற்புரமானவர் இயேசு. தனக்காக எதுவுமின்றி இந்த சமூகத்துக்காக தீபந்தமாக எரிந்து வெளிச்சம் கொடுத்தவர் இயேசு. சுட்டொரித்த சூரியன் இன்று தன்னையே சுருக்கிக் கொண்டது. மலராக மணம் வீசிய தென்றல் இனி வீசாது. பறவையாக வந்து வாழ்க்கை வானத்தை வசப்படுத்திய அந்த பூகம்ப விடியல் புதைகிறது. மீண்டும் மீண்டும் எழுவதற்காய்.

செபம்: இறைவா, மடியும்வரை நல்ல மன தைரியத்தை தா இறைவா. என்னையே மறந்து பிறருக்காக வாழும் வரம் தா. மீண்டும் மீண்டும் எழுவதற்கான பலத்தை தந்து எங்களை பாதுகாத்தருளும் இறைவா.